Blind Vertrouwen

Blind Vertrouwen

Patrick Wegner

Author:Patrick Wegner
ISBN: 9789403924199
© <Patrick Wegner

1: Het Perfecte Plaatje.

Het probleem met het restaureren van oude meesters, dacht Iris terwijl ze haar scalpel vasthield, is dat de kleinste imperfectie de hele illusie vernietigt. Eén verkeerde penseelstreek en het gezicht op het doek verandert van een engel in een monster.

Ze legde haar gereedschap neer en keek naar de klok. 23:42 uur.
Julian was nog niet thuis. Zijn wekelijkse 'zakenoverleg' liep weer uit. Iris zuchtte, liep naar de badkamer van hun strakke, minimalistische loft en raapte zijn was op die hij die ochtend had achtergelaten.

Toen ze zijn designerdinerjasje over haar arm legde, gleed er iets uit de binnenzak. Een klein, zilveren object kletterde op de gietvloer.
Iris bukte zich en raapte het op. Het was een lippenstift. Duur, van het merk Chanel. Tint: Rouge Noir.
Iris gebruikte nooit lippenstift. Ze had een allergie voor de meeste cosmetica.

Haar hart maakte een vreemde, holle sprong. Ze hield de huls vast, voelde het koude metaal tegen haar handpalm en rook eraan. De geur van kersen en dure was vulde haar neusgaten. Ze bekeek het jasje beter. Op de kraag, net achter de revers, zat een flinterdunne, donkere veeg. Dezelfde kleur.

De voordeur klikte open.
"Schat? Ben je nog op?" Julians stem klonk warm, volkomen ontspannen, zoals altijd.
Iris stond verstijfd in de badkamer. Ze hoorde zijn voetstappen in de gang. De rits van zijn laptoptas. Het geluid van zijn autosleutels die hij in het schaaltje op het dressoir wierp.
"Iris?"

Hij stond in de deuropening van de badkamer. Zijn das zat een fractie losser, zijn haar zat perfect. Hij glimlachte, die vertrouwde, gulle glimlach waarmee hij haar zeven jaar geleden had veroverd. Hij stapte op haar af om haar een kus te geven, maar hield in toen hij haar gezicht zag. En toen zakte zijn blik naar haar hand.

De zilveren huls glunderde in het felle badkamerlicht.

Julians ogen vernauwden zich, slechts een fractie van een seconde, een micro-expressie die niemand anders zou opvallen. Maar Iris restaureerde details voor haar beroep. Ze zag de plotselinge, kille berekening achter zijn ogen voordat zijn charmante masker weer over zijn gezicht gleed.
"Ah," zei Julian zacht, zonder een spoor van paniek. "Ik zie dat je het gevonden hebt."